

Nauka zdalna dla dzieci 4-letnich 08.04.2021

Temat tygodnia: Z kulturą za pan brat

Temat dnia: Balet i opera nasze serca na teatr otwiera

1. „Co to jest opera?” – rozmowa kierowana.

Rodzic pokazuje dziecku ilustrację z dowolnej opery. Następnie tłumaczy, że opera to taki rodzaj przedstawienia teatralnego, w którym aktorzy rozmawiają ze sobą, śpiewając, a muzyka buduje nastrój opowieści. Na koniec rozmowy Rodzic może włączyć dzieciom fragment dowolnego libretta, gdzie śpiewają soliści i zespół.

Bajka o Krasnalku Wokalku, odc. 1 - spacer po Operze Wrocławskiej:

<https://www.youtube.com/watch?v=cFs1Ak21Sbk>

2. „Grozik” – wprowadzenie tańca.

- Słuchanie piosenki, nauka tekstu: <https://www.youtube.com/watch?v=2hnhw17SKL0>
- Nauka tańca „Grozik”.

Grozik

Poszło dziewczę po ziele,
po ziele, po ziele,
nazbierało niewiele, niewiele, hej!

Przyszedł do niej braciszek,
połamał jej koszyczek!

Oj, ty, ty! Oj, ty, ty!

Za koszyczek zapłać mi!

Oj, ty, ty! Oj, ty, ty!

Za koszyczek zapłać mi!

Dziecko i Rodzic poruszają się po obwodzie koła – cwał boczny.
Zmieniają kierunek ruchu i dalej poruszają się po obwodzie koła,
na słowo „hej” – zatrzymują się, stając twarzami do siebie.

Tupią w miejscu.

Klaszczą w dłonie.

Grożą palcem, na przemian prawej i lewej ręki.

Chwytają się za ręce i wykonują obrót w parach.

Jw.

Jw.

- „Śpiewamy piosenkę w sposób operowy” – dziecko próbuje zaśpiewać tekst piosenki „Grozik” w sposób operowy.

3. „Jak działa telefon” – zabawa badawcza, eksperyment.

Rodzic robi dziurki w dnach dwóch plastikowych kubeczków. Następnie przeciąga dość długi sznurek (ok. 2 m) przez otwory i zawiązuje jego końce. Gdy telefon jest gotowy, dziecko trzyma przy uchu jeden kubeczek, a Rodzic mówi do drugiego kubeczka jakieś hasło. Dziecko przekazuje innemu domownikowi to, co usłyszało. Uwaga! Telefon będzie działał, jeżeli podczas przekazywania informacji sznurek łączący kubeczki będzie bardzo naprężony (fale dźwiękowe rozchodzą się po sznurku).

Potrzebne przedmioty: dwa plastikowe kubeczki, sznurek

4. „Dobre maniery w teatrze” – zabawa dydaktyczna.

Rodzic mówi zdania, dziecko ma określić, czy to jest właściwe, czy też niewłaściwe zachowanie. Dziecko ma uzasadnić, dlaczego tak myśli. Przykładowe zdania:

- Do teatru ubieramy się odświętnie.
- W teatrze zajmujemy dowolne miejsce.
- Podczas spektaklu rozmawiamy z kolegami.
- Z uwagą oglądamy spektakl.
- W teatrze jemy chipsy i głośno szeleścimy torebkami.
- Po przedstawieniu bijemy brawo.
- W teatrze kładziemy nogi na fotel sąsiada, bo tak jest nam wygodnie siedzieć.
- Po przedstawieniu krzyczemy i gwizdamy.

5. „Poznajemy balet” – rozmowa kierowana.

Rodzic pokazuje zdjęcie baletki i pyta: Czy wiesz, co to jest i do kogo mogło należeć? Następnie pokazuje ilustrację dziewczyny i chłopaka w strojach baletowych, np. z jakiegoś przedstawienia. Dziecko omawia wygląd tancerzy i podaje nazwy elementów ich stroju, tj. baletki (pointy), paczka baletowa inaczej tutu – strój uszyty z tiulu (dla dziewcząt), mężczyźni tańczą w trykocie oraz getrach.

Potrzebne materiały: ilustracja przedstawiająca tancerzy baletowych w tradycyjnych strojach, ilustracja baletki.

6. „Szkola baletowa” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dziecko w „szkole baletowej” ma do wykonania różne zadania, np. stanie na jednej nodze, szybki obrót, chodzenie po linii, chodzenie do przodu i do tyłu z kartką na głowie itp.

7. „Baletnica” – praca plastyczna.

Rodzic przygotowuje kontur baletnicy. Dziecko w miejscu „tutu” przykleja płatki kwiatów tworząc z nich strój baletnicy.

Potrzebne materiały: kontur baletnicy na kartce A4